

תת"ע (תל אביב) 183-08-15 - מדינת ישראל נ' אליהו לב

תת"ע (תל-אביב-יפו) 183-08-15 - מדינת ישראל נ' אליהו לבשלום תל-אביב-יפו

תת"ע (תל-אביב-יפו) 183-08-15

מדינת ישראל

נגד

אליהו לב

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד ליאת לב קליין

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בתל-אביב-יפו

[20.04.2016]

כבוד השופטת שרית קריספין-אברהם

הכרעת דין

כנגד רכב המצוי בחזקת הנאשם נערכה, ביום 9.3.15, הזמנה לדין וכתב אישום בגין אי ציות לאור אדום ברמזור,

בנסיבות מחמירות (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

העבירה נאכפה באמצעות מצלמת רמזור, המוצבת בצומת הרחובות קיבוץ גלויות- חיל השריון בתל אביב וכאמור

בדו"ח, הרכב שבנדון צולם, ביום 9.3.15, בשעה 19:16 דקות, כאשר אינו מציית לאור אדום, שדלק ברמזור בכיוון

נסיעתו ונכנס לצומת, אף שברמזור בכיוון נסיעתו, דלק אור אדום וזאת למעלה מחמש שניות.

תחילה, נדון הנאשם בהעדר, לאחר שזומן כדין ולא התייצב לדין בעניינו, אך לאחר שבאת כוחו הגישה בקשה לביטול

פסק הדין ובהסכמת המאשימה, בוטל פסק הדין.

הנאשם, באמצעות באת כוחו, כפר בנטען בכתב האישום וטען כי מדובר בזיוף, שכן, היו מקרים נוספים בהם נטען כי

רכב הנאשם היה מעורב בהם, שהתבררו כלא נכונים.

במועד שנקבע לשמיעת ראיות, הגיש ב"כ המאשימה, את הראיות הבאות:

ת/1 - הזמנה למשפט, ת/2 - כתב אישום, ת/3 - תמונה מספר 1, ת/4 - תמונה מספר 2

ת/5, תמונה בהגדלה (של לוחית הרישוי).

מן המסמכים שהוגשו, עולה גרסת המאשימה, כפי שפורטה לעיל, באשר למקום ואופן ביצוע העבירה ומספר הרכב

העבריון.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם והוגשו המסמכים הבאים:

נ/1 - אישור על הגשת תלונה במשטרה

נ/2 - אישור רפואי

לגרסת הנאשם, אף שהוא המחזיק הבלעדי ברכב במועד העבירה, הרי שאינו נוהג ברכבו לתל אביב ואם הוא נדרש להגיע לאזור המרכז, הוא נוסע ברכבת. הנאשם העיד כי מצבו הרפואי, מצריך טיפולים רבים וייתכן כי באותו יום, היה בטיפול רפואי, אך לא מצא אסמכתא על כך.

באת כוחו, הוסיפה טענות נוספות שלא נטענו על ידי הנאשם בעדותו ושלא על פי סדר הדין הפלילי הנוהג בבית המשפט ולדבריה, היה אירוע נוסף בו נחשד רכב הנאשם במעורבות בתאונת דרכים בחיפה, אך התיק נגדו נסגר לאחר שהתברר כי העד מסר מספר לוחית רישוי שגוי. עוד טענה, כי היו אירועים נוספים לגביהם יש מסמכים בתחנת המשטרה בבאר שבע, אך לא הסכימו למסור להם עותק מהמסמכים. בסיכומיה הוסיפה הסנגורית טענות לעניין הסבירות של ביצוע העבירה, בנסיבות של מהירות הנסיעה, טענות שיש בהן משום מתן עדות של ממש ולא בא זכרן בפרשת ההגנה וברור, כי לא ניתן לייחס לטענות אלה משקל כלשהו. דיון והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. הנאשם לא כפר בתקינות מכשיר האכיפה ונכונות הצילום.
- סעיף 27א(א) לפקודת התעבורה, נוסח חדש, תשכ"א - 1961, קובע: "צילום שנעשה בדרך שנקבעה בתקנות, במצלמה המופעלת באופן אוטומטי או בידי שוטר, יהיה ראיה קבילה בכל הליך משפטי לגבי -
- (1) מספר הרישום של הרכב המצולם המופיע בלוחית הזיהוי של הרכב שבצילום,
- (2) מקום הימצא הרכב בעת הצילום,
- (3) הימצאו של הרכב במקום האמור בפסקה (2) או נסיעתו שם בניגוד לאות "עמוד" או באופן אחר בניגוד להוראות פקודה זו או תקנות שהותקנו לפיה,
- (4) זמן הימצא הרכב המצולם במקום האמור בפסקה (2) כפי שצוין בצילום או על גביו, אם צוין, הכל כפי שייקבע בתקנות,
- (5) מהירות נסיעתו של הרכב,

.....

סעיף 27ב(א) לפקודת התעבורה לעיל, קובע: "נעשתה עבירת תעבורה ברכב, רואים את בעל הרכב כאילו הוא נהג ברכב באותה שעה...זולת אם הוכיח מי נהג ברכב....או אם הוכיח למי מסר את החזקה ברכב או הוכיח כי הרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו".

2. מכאן אנו למדים, כי מקום בו הגישה המאשימה עותק מתמונה, העומדת בדרישות סעיף 27א(א) לעיל ובה מצולם רכב בעל מספר רישוי, שהיה אותה עת בחזקת הנאשם, על פי הודאתו, בעת שהוא עובר עבירה של אי ציות לאור אדום ברמזור, הרי שהמאשימה יצאה ידי חובתה בהוכחת העבירה המיוחסת לנאשם וכעת, עובר הנטל לכתפי הנאשם, שטען כי לא נהג ברכב במועד העבירה, להוכיח בחזקת מי היה הרכב שבנדון, במועד הרלוונטי.

3. הנאשם לא עמד בנטל הנדרש ממנו ולא הצליח לסתור את החזקה כאמור. הנאשם לא טען, באופן פוזיטיבי, היכן היה במועד העבירה, לא הציג כל ראיה שיש בה כדי לתמוך בטענתו כי לא היה בתל אביב במועד הרלוונטי ולא העיד איש מטעמו, בני משפחתו או מכריו, שיכול היה לתמוך בגרסתו.

4. הנאשם לא העיד ולא התייחס כלל לסוגיות המהותיות של מיקום הרכב במועד העבירה ומפתחות הרכב ומכאן, כי גם אם הייתי מקבל גרסת הנאשם, לפיה, לא נהג ברכב במועד העבירה, הרי משלא נשמעה כל טענה או עדות ולא הוגשה כל ראיה בנוגע למקום הימצאות הרכב עצמו ומפתחות הרכב, לא ניתן לשלול את הטענה שמישהו מטעמו של הנאשם נהג בו והנאשם עדיין נושא באחריות לעבירה, כמחזיק ברכב.

5. טענתו המרכזית של הנאשם, בדבר מקרים נוספים לגביהם נטען כי רכב הנאשם היה מעורב בהם והתגלו כלא נכונים, לא נתמכה בראיה כלשהי, למעט האירוע בחיפה, שם התברר כי נמסר מספר שגוי של לוחית רישוי ומכאן, שאין בכך כדי לסייע להגנת הנאשם.

6. כעולה מ-1/נ, התלונה למשטרה הוגשה לאחר שהחל בהליך המשפטי כנגד הנאשם וגם בה אין כדי לסייע להגנתו ואילו ב-2/נ, מסמך מיום 10.3.14 אין כל אינדיקציה לגבי מצב רפואי, שיכול היה למנוע מהנאשם לנהוג ברכבו, ביום 9.3.15.

מכל האמור לעיל עולה כי המאשימה עמדה בנטל הנדרש ממנה ואילו הנאשם, לא הצליח לעמוד בנטל המוטל עליו, על פי סעיף 27ב(א) לעיל ולפיכך, אני מרשיעה את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום. ניתנה היום, י"ב ניסן תשע"ו, 20 אפריל 2016, במעמד הצדדים